

gerne til de ydre Qualificationer, man tidligere opstillede, naar man blot var forvisset om at kunne faae dygtige Fagmænd ansatte ved Skolerne. Den nu foreslaaede Bestemmelse gaaer ud paa at udvide Reglen til Rectoraterne, men det er dette, jeg anseer for at være deels overflødigt og deels af tvivlsom Nytte. Jeg tror, at det er overflødigt, fordi det i Virkeligheden aldrig har været strengt overholdt at bevare Rectoraterne for philologiske Candidater alene; der sidder i dette Dieblif i Nykjøbing paa Faltst. — jeg tror ikke, det er Tilfældet andre Steder — en Rector, som ikke er philologisk Candidat, og man har altsaa ikke taget i Betænkning at ansætte udmærkede Skolemænd som Rectorer, naar de ellers kvalificerede sig dertil. Paa den anden Side skal man dog heller ikke slappe Baandet i saa Henseende, og der er ingen Fare ved at undlade det, da Antallet af de philologiske Candidater ikke er saa stort, og da Antallet af dem, som virkelig egne sig til at bestyre en Skole, til at indtræde i Rectorat, ligeledes er meget ringe, hvilket man kan see, naar man gjennemgaaer Listen paa de Lærere, som efterhaanden rykke op til Rectorer. Man vil see, at en stor Mængde af dem, som have de ydre Qualificationer til at blive Rectorer, ikke naae dette Maal, men blive skudte tilside af Hensyn til, at man ikke antager dem for fuldstændig dygtige til at opfylde de Fordringer, Embedet stiller. Paa den anden Side vilde det være uheldigt for de saa philologiske Candidater, som ere dielige til disse Embeder, at det, naar der efterhaanden bliver Vacance, skulde være altfor let at forbigaae dem. Det er en Embedsstilling, som kræver en temmelig anstrengende og langvarig Forberedelse, og det er derfor, at der er et saa indskrænket Antal Philologer; men naar nu al Udsigt til at kunne komme i Betragtning ved Besættelsen af de bedste Embeder i Skolens Tjeneste, eller i alt Fald en stor Deel af Udsigten dertil gik bort, frygter jeg for, at det vilde indvirke skadelig paa Studiet. Jeg skulde derfor henstille, om man ikke, naar Alt vel overveies, burde udelade Bestemmelsen herom i § 16 og indskrænke sig til at bestemme, at det kun er de underordnede Poster, Læreropsterne ved de lærde Skoler, der skulle kunne

besættes uden Hensyn til de ydre Qualificationer.

P. C. Olsen: Jeg vil ogsaa tillade mig at gjøre en Hensøgning til den høitæredede Kirke- og Undervisningsminister i Anledning af det foreliggende Lovforslags § 25, hvilken Paragraph, som ærede Medlemmer ville see, angaaer Løningerne til Forstanderne ved de kongelige Seminarier. Disse have jo i det sidste Par Aar været paa Dagsordenen her i denne Sal. For 2 Aar siden vedtog vi et Lovforslag om fælles Examinationskommissioner, og vi havde tillige dengang liggende for os et Lovforslag om Nedlæggelsen af 2 Seminarier, nemlig Lyngby og Jonstrup. Det sidste Lovforslag kom ikke videre, og Sagen har, jeg kan næsten sige, ifølge et Slags stiltiende Overenskomst, siden den Tid hvilet, idet man saa gjorde gjældende, at det vilde være billigt og rigtigt at afvente, hvilke Virkninger den af mig før nævnte Lov vilde frembringe paa de forskjellige Resultater med Hensyn til Examinanderne, deels de paa Seminarierne Uddannede og deels de privat Uddannede. Samtidig med den af mig nævnte Lov vedtog vi imidlertid her i Thinget en Anmærkning i Finantsloven, der gik ud paa, at der for Fremtiden ikke skulde finde nogen fast Ansættelse Sted, hverken ved Jonstrup eller ved Lyngby Seminarium. Denne Anmærkning blev udstemt i Landsthinget, og det lykkedes ved en, om jeg saa maa sige, 4de Behandling af Finantsloven ogsaa at faae den udstemt her i Folkethinget, men den var begrundet i den Mening, som den Side, hvortil jeg hører, nærer, nemlig at det om kortere eller længere Tid vil blive nødvendigt at nedlægge nogle af Statsseminarierne, idet vi ved denne Anmærkning vilde forhindre, at der, naar dette Tidspunkt indtræffer, blev for mange pensionerede Embedsmænd, som ved denne Leilighed vilde komme til at ligge Statsklassen til Byrde. Nu er det Tilfælde indtruffet, at Forstanderposten paa Jonstrup Seminarium er bleven ledig, og det Tilfælde er ligeledes indtruffet, at der i dette Aars Budget er anslaaet 300 Rd. mindre som Kjendelse fra Cleverne paa de kongelige Seminarier. Naar man seer her